

Europese wetgeving speelt onvoldoende in op paardenhouderij

Algemeen

[Carolien Makkink]

Paarden blijken in de huidige EU-wetgeving geen eenduidige diercategorie te zijn. Dit leidt in de praktijk tot onduidelijkheden, ook als het gaat om voedercomponenten, zo bleek tijdens het vierde European Equine-congres.

„De nieuwe Regulation zorgt voor een betere harmonisatie”, stelt Diederik Standaert.

De EU-wetgeving op het gebied van diervoeding werd tijdens het European Equine Health & Nutrition Congress toegelicht door Diederik Standaert. Hij is Belgisch gedelegeerde in de Standing Committee for the Food Chain and Animal Health - Animal Nutrition Section in de Europese Commissie. Standaert is verantwoordelijk voor de implementatie van Europese regelgeving op het gebied van diervoeding in de Belgische wetgeving. In de meeste EU-lidstaten worden paarden beschouwd als landbouwhuisdieren, omdat de meeste (sport)paarden

uiteindelijk in het slachthuis belanden. In het Verenigd Koninkrijk zijn paarden ‘non-food producing animals’. Vanwege deze inconsistentie is voorgesteld om in EU-regulations voortaan te spreken van ‘food-producing animals (including horses)’.

Onderscheid

Europese wetgeving maakt onderscheid tussen aanvullende en volledige voeders. Deze twee voersoorten bestaan uit voedermiddelen/grondstoffen (feed materials) en voederadditieven (al dan niet in de vorm van een premix). Dit onderscheid heeft consequenties voor bijvoorbeeld kruiden: plantenextracten vallen onder additieven, de gehele plant is een voedermiddel. Voederadditieven worden verdeeld in vijf categorieën: technologische, sensorische, nutritionele en zoötechnische additieven en coccidiostatica/histomonostatica. Binnen elke categorie worden verschillende functionele groepen onderscheiden. Voor alle nu op de markt zijnde additieven moeten vóór 7 november 2010 nieuwe dossiers worden ingediend voor herbeoordeling.

Alternatieven

Sinds het verbod op het gebruik van amgb zijn veel alternatieve producten ontwikkeld. De diverse producten vallen in verschillende categorieën. Zo worden planten- en kruidenextracten momenteel geregistreerd als smaakstof. Creatinine, gamma-oryzanol en hyaluronzuur zijn nog niet opgenomen in het EU-Register van diervoederadditieven. Glucosamine, chondroïtine-sulfaat en

MSM daarentegen worden beschouwd als voedermiddelen en niet als additieven. Het is wel mogelijk een gezondheidsclaim voor deze producten te onderbouwen om het product als diervoederadditief te registreren, maar in de relatief kleine paardensector zijn de kosten vaak een belemmering. Bovendien is het lastig wanneer één producent een gezondheidsclaim kan waarmaken en het product wordt erkend als additief, terwijl hetzelfde product van een concurrerende fabrikant als voedermiddel (dus zonder specifieke claim) geregistreerd blijft. Momenteel zijn er twee levende gistpreparaten geregistreerd voor gebruik in paardenvoeders.

Toekomstige wetgeving

In maart heeft de Europese Commissie een voorstel gepubliceerd voor een ‘Regulation of the European Parliament and of the Council on the placing on the market and use of feed’. Als er in juni 2009 overeenstemming is bereikt over dit voorstel, kan het nog worden aangenomen vóór de volgende verkiezingen voor het Europees Parlement. In de nieuwe wetgeving zijn een aantal definities opgenomen die verheldering moeten brengen in de labeling van additieven en voedermiddelen. Zo moeten voedermiddelen in mengvoeders op het etiket worden gedeclareerd in volgorde van gewichtsaandeel. De volledige informatie (procentuele samenstelling) moet beschikbaar zijn op verzoek van de afnemer, behalve als dit commercieel te gevoelig ligt en openbaarmaking de intellectuele eigendomsrechten schaadt. De nieuwe Regulation vervangt veel bestaande Directives. Een EU-Directive wordt door de lidstaten ingepast in nationale wet- en regelgeving in alle lidstaten. „De nieuwe Regulation zorgt voor een betere harmonisatie”, stelt Standaert. ■

Veiligheid

De NRC heeft een commissie ingesteld om de veiligheid van voedersupplementen voor honden, katten en paarden te evalueren. Tot nu toe zijn drie producten onderzocht: luteïne, sleutelbloemolie en knoflook. Veelal zijn geen veiligheidsdata (LD50) bekend voor deze producten. De vraag is dus hoe de veiligheid voor honden, katten en paarden kan worden beoordeeld op basis van informatie van andere diersoorten of in vitro onderzoeksresultaten. Deze zomer verschijnt het rapport.